

Đán bà

Tuần báo xuất bản ngày thứ sáu

NAM THU 6 - SỐ 286 - 29 MARS 1944

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : N° 76 WİELE, - HANOI - TẾL : 479

SỐ 0835

Thu từ và ngân phiếu

án đời về :

LA DIRECTRI E DU

Tuần - Ban - Đán - Bà

76. WİELE HANOI

10

BA THÁNG 045

SÁU THÁNG 8 00

MỘT NĂM. 1 500

HÍNH PHỦ GẤP ĐÔI

DEPT LEGAL

INDOCHINE

4.2.26.20

MỘT NGƯỜI ĐÀN - BÀ CỦA THỜI-ĐẠI HAY CUỘC ĐI THĂM 1 CÁI ẤP NHỎ

XIN nói trước rằng không phải người đàn bà này đã ghi một thành-tích gì về văn chương, khoa-học hay kỹ-nghệ, thương-mại cho thời-dại này mà được gọi thế. Bà ta chỉ là một người đàn bà đơn-giản biết sống « thích hợp » với cái thời-dại bây giờ, không dè cho những sự thiếu thốn mà tình-thế đã gây ra làm khó chịu, phải ta-thán như phần nhiều người trong chúng ta. Trái lại, còn biết nhân những sự thiếu thốn ấy mà tìm cách làm cho tự đủ được chừng nào hay chừng nấy.

ĐỂ các bạn thấy rõ chỗ hay trong cách sinh-hoạt hợp thời của bà ta, chỉ bằng đem tả ngay cách sinh hoạt đó mà tôi đã được chứng-kiến tận mắt :

« BÀ ta là mẹ của mấy đứa con nhỏ. Ngay từ khi xừ Đông-Dương bắt đầu vào một tình thế hiem-nghèo, bà đã đem hết tiền của dành dụm tậu một cái ấp ngoài chợ mả ở một vùng gần Hà-Đông Bà hiểu rằng « ruộng đất, quê hương, dù sao cũng sẽ là cái chốn ăn náu cuối cùng và chắc chắn nhất của người ta trong thời hình cách. » Tậu xong bà lập tức dọn về tổ chức công việc trong ấy. Ruộng trồng lúa, ruộng trồng mầu bà đều khuyến khích bọn nông phu gia sức làm lụng bón sới gấp bội mọi năm, để lấy số thu hoạch khá hơn. Vì bà hiểu rằng cái tình thế này đòi tất cả mọi người phải tăng gia sức sản xuất của mình. Hòn đất cũng phải sản xuất hoa mầu nhiều hơn.

(Xem tiếp trong 2)

MỘT NGƯỜI ĐÀN BÀ CỦA THỜI ĐẠI

hay là cuộc đi thăm một cái ấp nhỏ

(Tiếp theo) trang nhất)

Trong ấp của bà, không một miếng đất nhỏ để không, bà trồng đủ cả: thứ rau đậu mùa nào thứ ấy, và trong sự giống biệt bà dùng hoá những kinh nghiệm của các người dân quê với những điều chỉ bảo trong sách vở. Thành thử rau đậu của bà bao giờ cũng tốt và cũng nhiều hơn là rau đậu ở một miếng vườn khác dù là cùng bà và miếng vườn của bà. Bà còn chịu khó thì nghiệm giống thử cả những thứ rau đậu, và cây cối không phải thổ nơi ở đây và bà cũng thành công một đôi thứ. Việc chăn nuôi của bà cũng có kế quả mỹ mãn. Bà có một chuồng gà vào bậc kiêu mã. Cách chăn nuôi theo phương pháp khoa học, dạn vừa rồi hạnh lợi là thế, bà tự hào chuồng của bà không có một con nào hỏng. Chuồng lợn của bà cũng là một sự khải qua. Những con lợn vừa giò tốt, nuôi cần thận nên rất mau béo tốt. Trước kia, theo lời bà nói, bà chỉ có ý nuôi để dùng trong nhà, sự thí nghiệm có thể trông nom được bà nuôi nhều lợn ra ngoài thu một nỗi lợi khá quan trọng.

Như tất cả các nhà làm ruộng và chăn nuôi; bà làm cả hàng cây hàng sào, lấy tấm cám nuôi lợn gà. Trông cái cảnh rộn rịp xây giã sàng sây diều ra trong nhà bà mỗi tối, tôi cảm thấy xôn xao cái hứng thú của sự cần lao hoạt động ở chốn thôn quê!

Cái bà đã thừa để tự sung cho mình, đến cái mặt: bà cũng tự cung cấp. Từ khi vải hiêm, đất, bà trồng dâu, chằm tơ, và bên những chiếc cối xay cối dĩa của bà, nay đã đặt thêm những khung cửi để ngày rảnh rịch đưa tho dệt vải dệt lụa.

Bà nói: «Tôi mới chỉ chằm tấm sản xuất đủ cho nhà mình; mà thôi. Tôi sẽ khuyến-trương thêm nếu có thì giờ...»

Bà nhin năm sáu đứa trẻ đang ngồi học; bà hề. Tôi hẳn rằng ngoài những công việc, chằm nuôi cấy cây và làm tang bà còn cái công việc, học trong giấy son nữa. Nhưng tôi thấy việc giấy son cũng như mọi việc khác bà đều làm trọn vẹn nên trên khuôn mặt mới có cái vẻ sáng khoái hơn nhiều; thế kia. Bà chỉ cho tôi cả những cây bông mới trồng, hoa hàng dĩa, những cây thêu-dĩa ở góc vườn bà đã hái quả ép dưa được nhiều lần. (còn nữa)

Không nên gội đầu bằng xà phòng.
bột tạt hạ tóc vô cùng.
Cũng đừng gội đầu bằng bồ kết
hiền phước mất thời giờ.
Hãy gội đầu bằng thuốc:

LIÊN VÔ CÙNG

Nhanh — ạch gầu — óc lại ánh mượt.
CHEVELO Còn giữ cho da đầu đủ chất
mỡ để nuôi tóc.

CHEVELO Có chất chế riêng rất tốt
để phòng và chữa những
bệnh rụng tóc, từng tóc và
mọi về tóc và da đầu.

BÁN TẠI

GÓC ĐA — Các hiệu thuốc — Tạp hóa
MAI-INH Hanoi — Hải Phòng — Saigon
Ở xa mua gửi 2p.5 (cả cước) về
MAI-INH — HANOI

Trả lời

Cô An Phú-lý. — Sẻ người
sẻ mặt rất tốt. Nghiền với
khoaí tóg lược rồi cho nhều,
sẻ mặt vào buổi tối, để nửa
giờ rửa bằng nước hơi nóng
2) mặt có thể mịn mãi. Nếu
lựa được sữa tốt thì mặt mịn
hơn. Sữa tốt là thứ sữa đặc:
nhà tởm. 3) giáng đàn guitar
còn bán song đũa lả n. 4) Học
mandoline trước.

Cô Minh Hà nam. — Có câu
trả lời cô A. Bội một lần thôi.

Cô Huệ Sơn tây. — Ở một
nước thuộc vì nhiệt đới: như
nước ta không bao giờ nên
«đắm ánh mặt trời» (bain de
soleil) như người các nước
phước về ôn - đới vì hàn - đới.
Tầm như họ thì sinh ra nhiều
chứng bệnh lả n. Có chỉ nên
về buổi sáng khi mặt trời còn
nhạt phớt người chừng 20 phút
song đừng nằm một chỗ mà
phải đi lại d tới ánh nắng.
Thế thôi. 2) Mẩu khế và bún ăn
và khế ăn đã chỉ nhiều lần,
có giờ báo cũ ra coi sẽ thấy.
3) Giá ngọc không nhất định
vì phải tùy ngọc và tùy nước
ngọc. 4) khuôn biscuit cham-
pagne thì rẻ song khuôn bánh
quế thì đắt, giá từ 10 đến 15\$.
5) Vui lòng thuê giúp cô 1 bà
giáo, cho biết số lượng và cách
ăn ở ra sao.

Cô Nhật — Quảng - yên. —
1) uống O armone hoặc Jouve-
né du lys. Dùng crème d'am-
ande trộn với glycérine bôi vào
gót chân.

ĐEP

Ồ Thủy — Huế. — 1.) Dùng pomade Triogène bôi vào lông mi 2.) chỉ có crème Tsar de jour và de nuit là tốt song đắt lắm, 15\$00 les 40 grs 3.) Mỗi sáng làm 30 mouvements respiratoires. Chiều bôi périss-olre hoặc thuyên. 4.) Do máu xấu, uống thuốc bổ huyết 5.) Làm đen quầng mắt rất có hại, khuyên có bỏ cái «en.ô» ấy đi 6.) Từ xưa chưa có cuốn sách nào.

Cô Huỳnh — Quảng Ngãi. — Có gởi 8\$50 cả cước, vui lòng mua dùm không trả lời thư riêng vì không kèn 0\$30 timbre

Bà Nha — Bến thủy. — Uống mỗi ngày một cốc c. ứng một phần tư lít. Nếu uống không được thì pha vào bia, mà uống. Uống ngay tại chỗ và trộn những bộ khỏe mạnh. Một tháng có thể lên được vài cân.

Bà Phương — Cần thơ. — 1.) Muốn cho son, phấn, và phấn hồng hợp da mặt thì bao giờ cũng phải lựa trộn kỹ càng. Mua những mỹ phẩm ở các tiệm nhiều khi không hợp. Thí dụ: bà cần fard rose blonde hoặc cyclamen chẳng hạn, cổ nhiên ở các tiệm bán sẵn không có, phải có riêng những nhà hàng bán mỹ phẩm, lằng cách pha trộn. 2.) Đã gởi crème Tsar và lait d'arrande douce.

Cô Oanh — Phú thọ. — 1.) Về lối son,, phấn, đều nên son lét cổ. 2.) Đã gởi son và lait d'arrande douce.

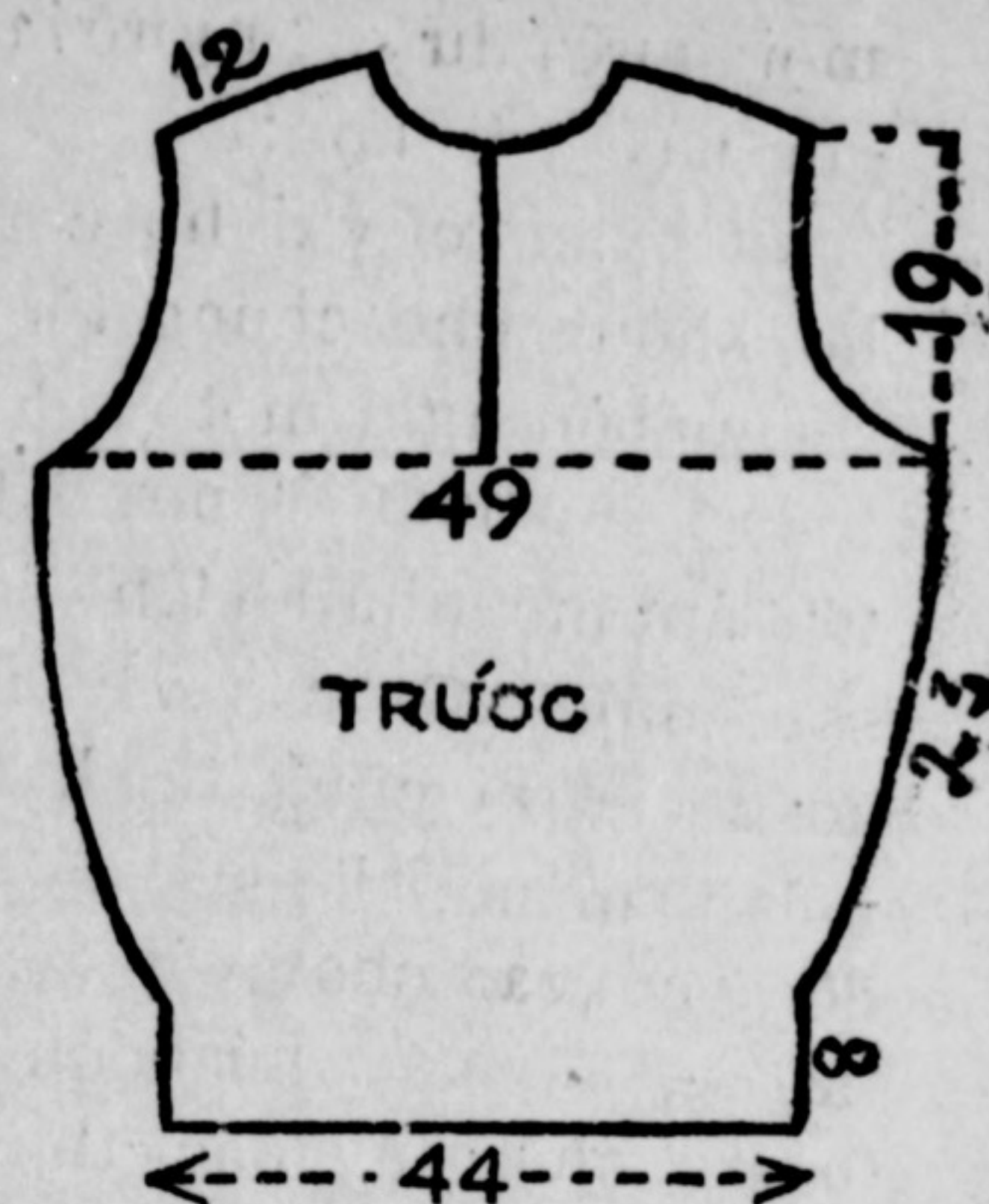

việc trong nhà

cái áo

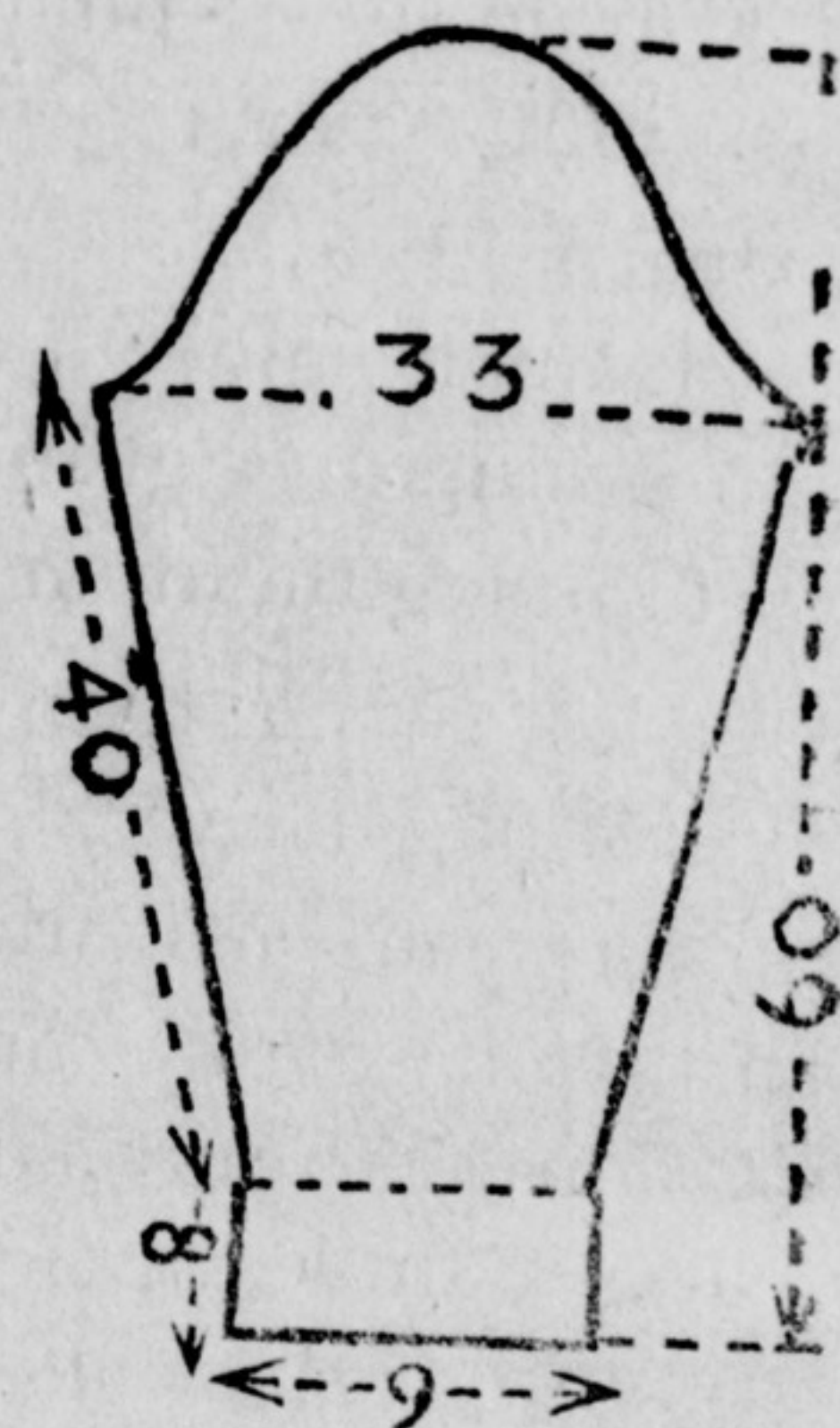
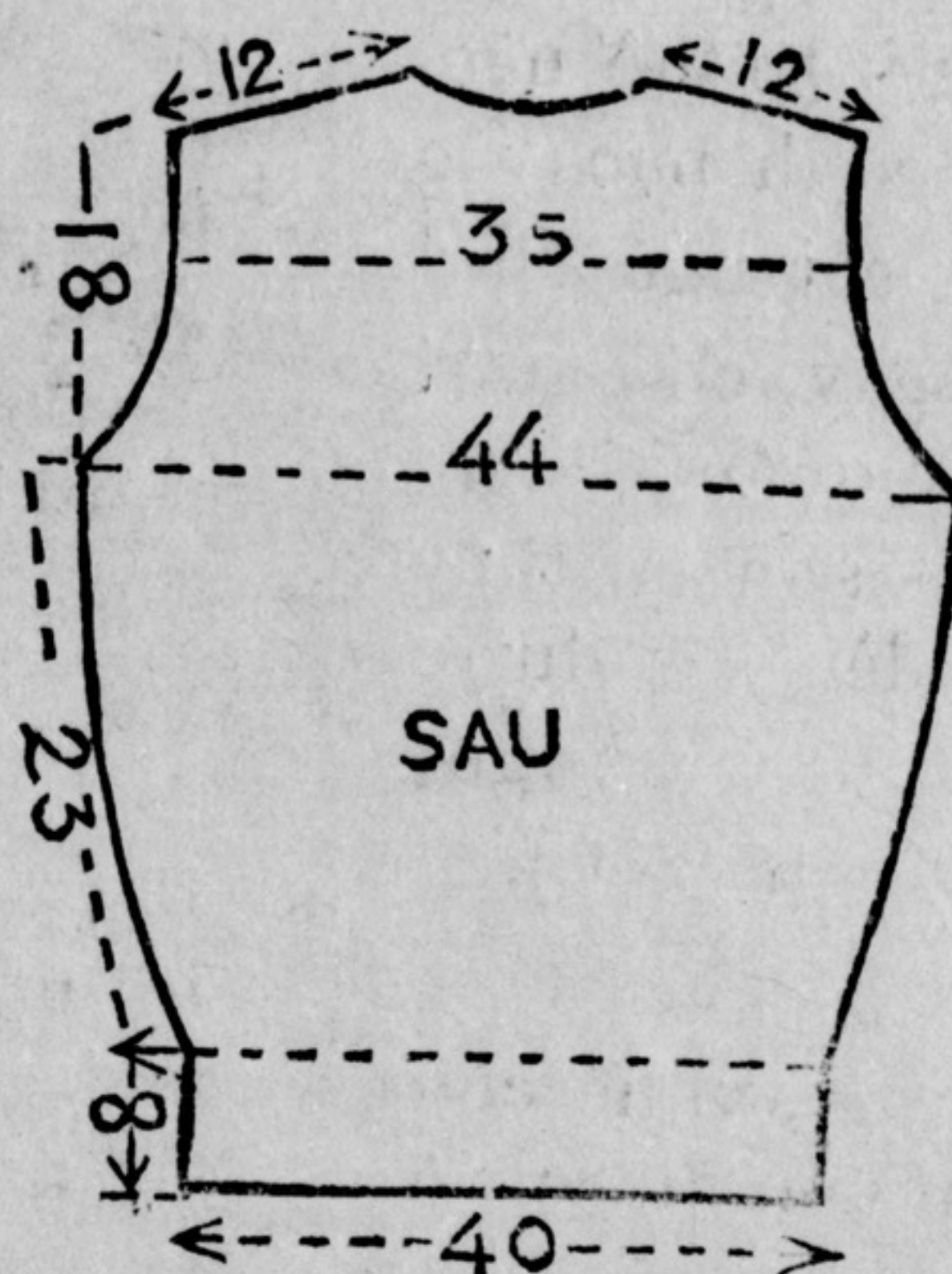
PULL" OVER

Chúng tôi xin hiến các bạn một kiểu pull-over rất nhã và rất tiện để các bạn dùng làm một món quà tặng anh, chồng, hay cho em trai.

Cách đan. — Đan point de cote. Hàng đầu 3 mũi phải một mũi trái. Hàng mũi thứ hai, ba mũi trái một mũi phải rồi cứ thế đan.*

Đồ cần dùng. — 5 quăn len bốn sợi, (màu tùy các bạn lựa) một cái fermeture éclair mua ở các hiệu tạp hóa) giải chừng 14cm hoặc 12cm, tùy người cao thấp. Kim đan số 3.

Kích thước. — Tùy người nhỏ lớn.

Tay thì đan từ cổ tay lên giải ngắn tùy người, khi xong khum cá lại, rồi hãy đính fermeture éclair.*

NHỮNG AI OÁN-THÁN...

Nhân loại đang sống một thời kỳ tan loạn "inh thần", liếng cấn vọng, sen lẫn tiếng kêu thương sen lẫn với tiếng hoài nghi tự hỏi: « Ai gây nên nỗi ? » « Có phải từ trời chăng ? »
Trời cao ở trên kia không đáp, nhưng một câu chuyện triết lý nhân đời là « Nhà khách sạn » của văn hào Léon Tolstoi tuy giản dị nhưng cũng hàm súc rất nhiều ý nghĩa có thể giải đôi chút oán vọng của người đời....

ĐỜI XƯA, có một người lương thiện chỉ thích làm được nhiều việc phúc đức cho khắp mọi người. Ông cố nghĩ cách làm thế nào cho rõ nhẽ người được nhờ, mà không ai mất lòng oán. Nếu cho vật gì mà cho tưng người, đưa từng tay, thì không biết nên cho ai nhiều, nên cho ai ít. Và lại không tài nào cho khắp mọi người được; người nào không được gì lại nổi này nói nọ:

« Chúng tôi với họ có khác gì mà ông cho họ không cho chúng tôi ».

Ông bèn nghĩ một cách khác, đặc sách ven toàn: ông tìm một nơi đất bỏ không ở chỗ thị tứ, làm một nhà khách-sạn. Trong nhà khách-sạn, ông cất các vật liệu cần dùng mà ông đoán biết ai cũng thích. Nào là phòng rộng mênh mông, lò sưởi sinh đẹp, cùng những đồng cúi cao chót vót; nào là hầm lớn lực hững, đầy các thứ bánh; nào là những thùng to đôn chắt đầy các thứ rau cùng chè-lá, đường-mứt, hoa quả và các đồ thực phẩm khác, không sao kể xiết. Trong nhà vô số

đường-phần, quần-áo, vải-vóc và giấy-dép. Nói tóm lại, các đồ thiết dụng không thiếu thứ gì. Còn đồ thực-phẩm trữ ở đó có thể đủ cho hơn một trăm người ăn.

Ông nghĩ rằng: « Làm như thế thì các hành khách tha hồ phỉ chí, tha hồ ăn uống say sưa, muốn dùng thứ gì mang thứ ấy đi, hễ hết đến đâu ta mang thêm lại đây ».

Ông khởi công; thi hành đến dọn dẹp đầu vào đây, rồi ông lui về đợi xem công hiệu thế nào.

Thoạt tiên có ít nhiều người đánh bạo vào nhà khách-sạn, ăn uống no nê, rồi ngủ chơi một đêm. Có người lưu lại vài ngày, có người ở hàng tuần lễ. Lại có người lấy quần áo bện vào mình, rồi trong nhà khách-sạn lại thấy sếp dọn tươm tăt để cho người đến sau được hưởng. Ai nấy đều vui vẻ, vừa đi vừa ngợi khen ông tác-thiện, không cho ai biết mặt biết tên.

Cũng được ít lâu yên ổn như vậy, vì hễ còn khách từ-tề và hiền-lành tới thì còn được vô

sự. Về phần chủ nhân thì cứ thây thiếu thứ gì lại mang thêm thứ ấy. Ông mừng thầm rằng công-nghiệp của ông được hoàn toàn.

Nhưng chẳng may có một hôm những người bước chân vào khách-sạn toàn thị những đồ hung tợn, làm sáng và chỉ chực gây sự đánh nhau.

Chưa kịp ăn uống đã tranh nhau lấy hết đồ đạc, rồi cãi nhau rầm rĩ. Anh nào cũng muốn lấy cả một mình. Trước còn chửi nhau, dần dà đánh nhau, anh đến sau cướp của anh đến trước, sù-sỏ nhau mãi, rồi phá tan nát các đồ vật và làm cho hư hỏng không thể dùng được vật gì.

Thành ra không ai được tí gì cả. Khi đám cường-bạo đã phá-phách nhẵn nhụi, rồi ngồi trơ mồm cá một lũ, anh thì kêu đói, anh thì kêu rét, rồi chửi rửa người nào đã dựng ra nhà khách-sạn mà không biết thu-sập cho ổn thỏa. Sao không thuê người canh gác có được không? Sao đã làm phúc mà còn tiếc của, sắm

sửa ít đồ đạc như vậy?

Sao không tùy người hăng cho vào, để cho đám đầu trâu mặt ngựa vào phá

những? Vì anh nào cũng nghĩ mình là hay, còn kẻ khác là dở-tuốt. Có người lại nghĩ rằng khách-sạn vô chủ, chắc là tự nhiên mọc lên.

Bọn cường-đạo ấy ở được vài hôm, đến hôm thứ ba, đói như cào, rét đến xương, khích bác nhau chán, rồi kéo nhau đi; vừa đi vừa chửi nhau và vừa rửa cả nhà khách-sạn cùng ông chủ đã lập ra nhà khách-sạn.

Người ta ở đời, ai cũng ăn ở như thế cả đây. Đã làm hủy-hoại đời mình thì chớ, lại làm tan nát cả đời người đồng-bào nữa: không biết tính thân trách phận, không biết đời mình hư hỏng còn trách người nọ người kia. Có kẻ oán giới vụng đường sáng lập thế-gian. Lại có kẻ oán-nhân cả đến thế-gian ta ở, cho là thế-gian tự nhiên mọc ra, không phải ai sáng-tạo cả.

Ta phải hiểu rằng thế-gian ta ở này không phải tự nhiên mà có đâu, chính nhờ ơn giới đã tái-bối cho ta, phù trì cho ta, cho ta được vẹn-toàn. Ta phải biết điều, chớ để ta hủy hoại mà uổng mất rồi có ngày ta sẽ tính ngộ rằng ta được thế này là sung-sướng lắm rồi, không tài nào cầu thêm được nữa.

TRUYỆN TRIẾT-LÝ CỦA Léon TOLSTOI

Độc thơ Trường-Hàn

Kính trả lời cho vài vị độc giả về
bài Trường-Hàn của Tôn-nữ H.Tr.

Thiên sinh... ôi! sắc, ôi! tài,
Ôi! tình thơ thắm, ôi! đài gương cao..

... Nhắc ra cho xót tâm bác?!

Bài thơ «Trường Hàn» hiểu sao, mặc đời!

Và, từ khối lửa tôi bởi,

Trục sản Hán Sở, phàm lời Phụng Cầu,⁽¹⁾

— Hoàng giang trắng nước tạnh sâu —

Tâm cảm nhường đã biến màu tơ xưa.

Xót thương nhau — mây cho vừa!

Viết bài thơ nữa? cho thừa bài thơ?!

Gác Đãng, chợt ngọn gió đưa,

Con thuyền phụng bắc đò bờ phương
nam;

Thơ từng đem khóc «... cô nhân»

Thì nay thơ khóc tri âm, bệnh đóng!..

Lòng đây lòng đây chung lòng,

Lệ đây lệ đây chung giếng lệ thôi:

Trăm-năm-mươi hạt dăng rồi, ⁽²⁾

Sá chi một hạt ngọc rời... Việt-Châu

VIỆT - CHÂU

Sông Hoàng (Long Xuyên)

1 — Phụng Cầu khúc đây dùng theo từ
trong câu Kiều « Khúc đàn Từ Mã Phụng
Cầu... » là nói « Khúc đàn ai oán ». Ngai Ta chỉ
có thế.

2. — « Một trăm hạt ngọc dăng rồi,
Năm mươi hạt nữa xin người nhào chơi Hai
câu này ở bài thơ thứ ba của Nguyễn - Bình
viết cho tác giả thiên Trường Hàn. V.C.

Hàn giang-hồ

Nước chảy hững hờ nhường chẳng hạn,
Dừa cao chót vót ý vô-tư.
Lưng trời nhạ lẽ vương tơ trắng
Lặng lẽ thuyền trôi chẳng bến bờ

Nước chảy về đâu người hay chẳng?
Đêm nay sương lạnh ướt trắng dầm;
Đò ai qua bên tương tư nhĩ?
Ca-nữ nghiêng mình tránh bóng giăng.

Hơi may đã lạnh mây đêm rồi?
Mây đợi chờ nhau cũng thế thôi!
Vĩ biệt biệt nhau là hết nhĩ,
Người xưa sao hứa giữa tình tôi?!

Vĩ biệt thu về chẳng chẳng lại,
Theo đời ca-nữ em vui chơi!
Vĩ biệt thu về chẳng chẳng lại,
Mau trình dẫu giữ mãi lên mãi?

Lỡ hẹn rồi chẳng người buổi trước?
Quên rồi chẳng? để lỗi lời nhau,
Sông xưa lau lách dẫu-hiu gió!
Đàn lỗi, đường tơ ướt ý sâu.

(N-II)

V. T. L.

o

Chiều sơn-thôn

Hoa soạn rụng tím đường sơn,
Xanh lè bãi nửa, đỏ lờm giăng cam.
Ngân lau nửa trắng nửa vàng;
Xập xoè « quạt nắng », xênh xang « áo chiều ».
Mây lam nổi loạn giời diều,
Sương giầy lối vắng thoáng nhiều hoàng hôn.
Lặng lờ bóng nặng ngổ con,
Lục già ruộng mạ, chàm non nương chè.
Chời xa mỗ vọng canh về,
Vội vàng trái thổ dên kỳ thay phiên.
Tư bề lĩnh - mịch bình - yên,
Sân ai ngở tôi lên đến lẽ loi.

HÀ-KHANG

(Tiếp theo)

Giọng nói cá quyết, Hoàn biết không thể gặng hỏi được, đưa trả lại Phương gói quần áo và sách vở :

— Ủ thôi Phương về. Hoàn này hôm nữa cũng lên Hanoi.

Phương thở giải, khoan khoái, coi lời nói của Hoàn như một lời phóng xá. Phương có cảm giác mình là một con chim vừa được cởi mở đôi cánh để mà bay thẳng.

* * *

— Thưa thầy thức hay ngủ à ?

Phương vén màn cúi sát lên giường khẽ khẽ hỏi.

Ông Ký mở choàng mắt, ngồi giây :

— Gì thế con ? Khuya thế con chưa đi ngủ à ?

— Thưa chưa, con có chuyện muốn bàn với thầy. Mời thầy ra sân ngồi cho mát. Trong này nóng lắm.

Ông Ký vội vã theo Phương ra sân, ngạc nhiên không hiểu chuyện gì quan hệ đến nỗi Phương phải đánh thức ông lúc nửa đêm. Ra đến sân

đã có sẵn hai cái ghế, ông Ký càng cho câu chuyện Phương sắp nói quan hệ lắm. Ông lo lắng nhìn Phương, sợ đã xảy ra sự gì bức trí Phương trong thời gian vắng nhà. Phương đoán tình ý cha, vội nói để yên lòng cha :

— Thưa thầy không có chuyện gì quan hệ lắm đâu. Con muốn bàn với thầy về việc học của con.

Ông Ký thở phào nhẹ nhõm hẳn người. Ông Ký ghé lại gần con, nét mặt chăm chú lộ vẻ hoan hỉ. Ông vẫn chờ đợi câu chuyện đó. Ngày Phương mới đỗ, ông đã thập thò muốn biết ý con sẽ theo đuổi sự học hành ra sao, nhưng thương con mới học thi mệt nhọc, ông chưa dám làm bận trí con vội. Phương nói :

— Thưa thầy hết hè con định theo ban y - học. Con muốn học thuộc...

— Con muốn học thuộc làm độc-tử à ?

Ông Ký hỏi, giọng sừng sốt.

Phương đáp :

— Vâng, thầy không bằng lòng à ?

— Không không : sao thầy lại không bằng lòng, nhưng..

Ông im bặt, trầm ngâm, lòng còn ngờ ngợ chưa hết sự bất ngờ. Phương định học về y-khoa ? Phương muốn làm

độc-tử ? Đó là một điều ông Ký không bao giờ dự đoán tới. Ông chưa từng thấy một người đàn bà nào làm độc-tử và ông cũng không để ý rằng ở xứ Đông-Dương có một trường thuộc, cả đàn bà cũng được theo học vì tất đàn bà có được học con ông mới được theo. Còn ông thì ông đã vẽ trong trí con đường học văn của Phương theo một lối khác. Phương sẽ học trường Cao-Đẳng hay ở trường nào khác ông cũng không rõ, để đỗ lấy cái bằng Brevet supérieur như bà giáo Máo mà ông vẫn nghề danh. Trĩ ông mới vẽ cái tương-lai học-văn của con đến chạng đó. Cũng có khi theo đà của trí tưởng tượng ông mơ màng Phương sẽ du học bên Pháp, sẽ đậu cử-nhân, sẽ đậu Thạc-sĩ. Trông khi húng trí tưởng tượng ông quên cả gia cảnh của mình, nghiêm-nhiên tưởng mình là bậc phú ông lúc nào cũng sẵn tiền chu cấp cho con ăn học. Đôi lúc có nhớ thực cảnh thì ông cũng không thất vọng : ông tin Phương học giỏi như thế, sẽ được nhà nước cấp cho học bổng, ông nghề nói có nhiều học sinh sang Pháp được hưởng cái đặc ân đó...

Phương tưởng cha không tán thành ý-kiến của mình, lo lắng hỏi :

MỘT TỜ TUẦN BÁO
MÀ TẤT CẢ MỌI NGƯỜI
ĐỀU NÊN ĐỌC :

NƯỚC NAM

Mỗi Số 0\$15

Một Năm. 7\$00

Chủ Nhiệm

LƯƠNG NGỌC-HIỂN

37, Phố Hàng Gai

HANOI

ĐANG NGƯỜI

của THU-THU

— Thấy không bằng lòng ?

Ông ký đáp :

— Không, sao thầy lại không thích, nghề thuốc cứu nhân độ thế là một nghề hay. Thấy chỉ ngạc nhiên sao con lại có cái ý định ấy ? Trước thấy có thầy con định học thuốc bao giờ đâu ?

Phượng kể cho cha nghe việc bác Phước gái dè khó khăn, Nàng nói tiếp giọng run run vì cảm động :

— Thưa thầy lúc ấy con vừa thương vừa xấu hổ cái sự bất lực của con. Nhìn một người chưa đáng chết mà sắp phải chết, mình không có cách gì cứu chữa, con thấy con dốt hèn quá, đáng tử huyệt quá... Con chợt nhận ra con đường con phải theo.....

Nàng ngừng lại để tìm lời diễn đạt rõ thêm ý mình.

Nàng nhìn chăm chăm vào mặt cha, muốn tỏ những ý nghĩ khó diễn ra lời, bằng đôi con mắt Nàng nói những câu rời rạc, và hồn hèn như đang chuyển khó nhọc tất cả năng lực vào lời nói :

— Con không biết nói thế nào... tất cả những ý nghĩ gì, nhiều lắm, đã khiến con quyết định như thế... con yêu trước, say mê trước cái môn con sắp học.

Ông ký vẫn đắm chiều nghe con nói. Phượng rút nắm tay cha, giọng thốt nhiên thành van vỉ :

— Thấy cho con học thuốc... Nếu không được học thuốc thì con khổ lắm, khổ lắm.

Nước mắt Phượng lấp lánh trong bóng tối. Ông ký nắm tay nguýt tất cả sự thông cảm, sự tán đồng. Ông nói :

— Con học thuốc đi thầy cho con tự ý.

Phượng muốn quý xuống ôm lấy cha mà cảm tạ. Ông ký toan hỏi Phượng xem trong ban y-học đã có người đàn bà nào theo học chưa và hạn học là mấy năm ? Nhưng ông cảm thấy câu hỏi ấy như sẽ làm giảm bớt cái thâm thúy của cuộc đàm tâm giữa hai cha con và nhất là làm bớt cái sự cao thượng và tự trọng cái chí cầu học của Phượng.

Nàng đã theo ban y-học, thúc dục bởi những tư tưởng cao thượng như thế thì hạn học dù có giải tới bao năm dù con đường nàng đi không có ai là bạn đồng giòng, điều đó có quan hệ gì đâu ?

Tuy không dẫn nhau trước hai cha con cùng không

nói cho trong nhà biết sự Phượng quyết định theo ban y-học. Nhưng hôm sau, ăn cơm chiều xong, đông đủ cả nhà, bà ký bỗng nói :

— Thế nào, cô Tú liệu có định đi làm dâu hay định đi dạy học thì phải làm đơn từ đi để người ta còn bỏ chứ ?

Phượng không đáp, nhìn cha có ý cầu cứu cha trả lời thay. Ông ký hút vôi cho xong điều thuốc, vừa thở khói vừa trả lời :

— Làm với lưng gì ? Nó còn học.

Bà ký giấy nầy người :

— Học đến đâu nữa ? thôi xin ông chiều con vừa vừa chứ. Con gái học đến thế là quá rồi....

Phượng cúi gằm mặt. Ông ký đáp :

— Biết thế nào là quá ? Người ta học đến già đời cũng còn học kia thì sao ? Hết hè này tôi định cho nó vào học trường thuốc đây.

Cái tin làm cho cả nhà ngẩn người. Vợ Minh đang tằm giần từ nãy làm như không chú ý đến câu chuyện của mọi người cũng buông chia vôi, nhìn Phượng, và khẽ lấy chân bằm vào chân chồng có ý bảo chồng nghe đây.

(Còn nữa)

THANH HƯƠNG

MIẾU BÁNH KHÉO NHẤT

HANOI

ĐỪ CÁC THỜ BÁNH MỠT

LỐI TA,

NHẬN LÀM BÁNH

ĐÁM CỜ

43, Phố Phúc-Kiến

HA NOI

CÁCH giặt và giữ gìn chân cho khỏi hư hại. tẩy chân, áo, len, lụa bằng diêm sinh.

Khi chúng ta không có một nơi riêng vừ đủ rộng để gấp xếp những chân chưa dùng đến thì tốt hơn cứ giải nó trên giường, dưới lán đệm dày. Như vậy, những chân bằng len vì bị đụng-dậy luôn sẽ không phải cái rạn rạc, nhầy nhụa tổ nhấm rứt. Nhưng còn một lỗi phiền là những chân ấy sẽ chóng bẩn.

Bởi thế, tốt hơn nữa, nếu chúng ta có hòm kín hay chiếc tủ kín, chôn cất vào đó cùng với ít thuốc trừ nhậy như bằng phiến, sẽ được bền viab-viéo.

Khi mang giày, những chân bằng có thể nhúng vào bột tạt, còn chân len phải khéo rất lắm mới khỏi hư-hại và phải rất ở nơi rộng rãi.

Muốn pha nước dễ rửa, chúng ta phải bỏ thêm vào nước sà-phông có sẵn, cứ mỗi lít 12 gam thuốc tẩy (crystal de soude) rồi nhúng chân len vào đây, để ngâm trong vài giờ. Dùng bàn chải lông mềm sát đến một lượt, rồi chôn vào nhiều lần nước, hoặc rửa trong nước đương chảy sệt. Với chân len thật mạnh trong một chiếc chân da khác, vì nếu vắt một mình chân len, chân

dễ bị rách hoặc ít nhất các mắt len bị xô-lệch rất chóng hỏng. Khi chân len đã vắt kiệt, chúng ta phơi ra nơi có bóng mát, đợi lúc chân gần khô, còn hơi ẩm, mang tẩy cho trắng bằng cách hấp trong hơi diêm-sinh.

Những chân len dày phải rất lâu khô, vậy chỉ nên rửa vào mùa hè có nhiều nắng.

...

Muốn tẩy sạch những vết bẩn ở chân áo bằng len, lụa màu trắng, chúng ta phải dùng đến cách hấp trong hơi diêm sinh. Dùng cách này, khi diêm sinh cháy tỏa ra một thứ hơi (acide sulfurique) có tính chất làm tan màu của những hàng len, lụa.

Khi có bị một vết ruộm vàng hay hoa quả dây phải, chúng ta theo cách dẫn tiện sau đây: Đốt một miếng diêm sinh con trên một chiếc đĩa rồi lấy mảnh giấy lớn hơn bình phễu, để hở một lỗ nhỏ ở trên, úp lên lên khói đương tỏa. Trên miệng lỗ phễu, chúng ta căng chỗ vải có vết ruộm đã rửa nước. Chỉ một lúc, vết bẩn sẽ biến dần. Nếu thiếu diêm sinh, chúng ta có thể đốt tạm chừng mười chiếc diêm một lúc thay vào cũng được,

trừ theo vết bẩn to hay bé.

Đối với quần áo và chân to rộng bị dầy bẩn nhiều chỗ, chúng ta phải dùng một cái hộp tùy sở thích. Ở giữa căng giấy đen như một lưới hoặc thay bằng những que ngang để đặt chân áo lên. Ở ngoài dưới để cái đĩa xấu xí dùng đốt diêm sinh vào đó. Phải trong hộp rỗng giấy để bịt kín những lỗ hở và khe ván cho hơi diêm sinh khỏi lọt ra ngoài.

Diêm sinh đập làm nhiều miếng để vào đĩa. Chân áo (không được ướt sũng) để tẩy đặt trên lưới ngăn trên. Chúng ta châm lửa vào một miếng diêm sinh rồi đóng nhanh nắp hộp kín cho kín. Hơi diêm sinh tỏa ra trong hộp đủ nhiều thì lửa tự nhiên phải tắt vì thiếu không khí. Chân áo sẽ trắng dần nhờ hơi diêm sinh trong một hai giờ. Chúng ta nên nhớ khi đặt chân áo vào hộp, phải để lồng phễu và đừng vội ý để lọt áo xuống mà lửa bén phải.

Các đồ tơ lụa trắng có thể thay cách hấp bằng lối nhúng vào nước lạnh có pha sẵn 1 phần 10 nước acide sulfurique
MAI-THANH lược dịch

ĐÃ CÓ BÁN

Trên Đường Nghệ Thuật

Văn học bình luận của VŨ-NGỌC-PHAN. In lần thứ hai, có phụ thêm chữ Hán và sửa lại rất kỹ. Bản thường: 3\$00. — Bản đặc biệt 15\$00.

CON ĐƯỜNG MỚI CỦA THANH-NIÊN

VŨ NGỌC-PHAN

Quyển sách giáo dục thanh niên mà gia đình nào cũng cần phải có. — Giá 2\$20.

SẮP XUẤT BẢN: **CỎ DẠI**, thiêu ký ực rất đặc sắc của **TÔ-HOÀI**

NHÀ XUẤT BẢN HÀ-NỘI

Vũ gia trang — Thái - Hà - Ấp — Hanoi.

Thư từ gửi cho Mme PHAN-THANH

(TIẾP THEO KỶ TRƯỚC)

Họ khuyên các bà nên mang theo một chiếc quạt nhật bán nan bằng tre. Muốn nghe rõ, các bà thì dần dần chiếc quạt dưới cằm sẽ phía cái tai nặng hay phía người ta nói, ăn cơm xong chiếc quạt vẫn thành công cùng, ấy thế các bà nghe được rõ hơn. Chẳng biết phương pháp ấy có hiệu nghiệm không, các bạn nào nặng tai thú thí nghiệm xem.

Vẻ đẹp của đôi tai

Ta thường nói đẹp như tai các Phật Bà. Nhưng tôi thấy thực, tai đức Phật trông ở các bức tượng, không đẹp lắm vì to quá, song cái khuôn hình thì có thể lấy làm định lệ cho vẻ đẹp của đôi tai được. Người

tôi
muốn

ĐẸP

Nam ta không nhận vẻ đẹp của cái tai ở chỗ đẹp thuần - túy của nó, nhưng chỉ quen xem ở đôi tai, cái tướng phúc hậu của người ta thôi.

Dù sao cái tai cũng dự phần làm tôn hay làm giảm vẻ đẹp của khuôn mặt như tôi đã nói. Có những cái tai chuột, cứ hình như định tròn cái mặt

âm cho cái mặt thành chợ chồn bơ bơ, có những cái tai như cánh hoa áp lấy khuôn mặt nên người ta mới phải chừa ra một trang để tô điểm cho nó

Thưa xưa các cụ dùng khuyên, dùng hoa mặt giản, một chục năm trước dùng hoa bông bèo, hoa đầm, buồng rú xuống. Một giao, chúng ta bỏ hẳn một đeo hoa, để bây giờ trở lại dùng hoa kiểu Saigon lấp mặt ngọc thạch, kim cương hay ngọc trai.

Nhưng nhiều cái đeo hoa thì nổi, nhiều cái tai đeo hoa có vẻ nhí nhánh, mặt cả đẹp Tô điểm cho tai, các chị nên theo cái điều nhận xét này là

những chị có khuôn mặt to, chớ nên đeo hoa nữa, kéo khuôn mặt càng lộ vẻ thô. Những chị mặt nhỏ quá cũng không nên dùng hoa mặt ngọc thạch màu xanh to rõ rệt làm choắt thêm khuôn mặt. Những chị mặt đã giải được đeo hoa buồng thả xuống như lời hoa đầm, chị nào có đôi tai định ăn tròn ra sau gáy thì nên đeo hoa mặt to để kéo cái tai ra ngang hàng cái mặt một tí. Hiện giờ nhiều chị đeo những đôi hoa hình các thứ hoa làm bằng nhựa các màu sắc sỡ nhưng tôi nhận thấy chẳng đẹp chút nào, nó lại có vẻ hoa hòe, trẻ con.

CÔ THÚY

Kỷ sau :

Bài của những cây bút quen thuộc :

THU - THU, THU - LINH
NGÂN - GIANG
NGỌC - HOÀN
NG. - BÌNH, HẠNH - CẦN
PHẠM - NGỌC - DIỄN
TRUC-ĐƯỜNG

ĐANG IN

LÀM BÊP GIỎI

Của bà VÂN-ĐÀI

Có ngót một nghìn món ăn khác nhau và nhiều thực đơn thay đổi

in bằng giấy tây sách in cò hạn

Ai mua nên gởi tiền trước,

Sách 6p50 Tiền gởi 1p20

Thơ và Mandat đề cho

Monsieur ĐINH-VĂN-TUỆ

32 Rue Riquier Hanoi

**Quý bà !
Quý cô !**

muốn có giày tốt, đẹp,
bền và dễ đi, không đau
sánh kịp xin mời lại hiệu :

QUÊ HIÊN

30, Phố HÀNG BÒ

— HANOI —

sẽ được
như ý !

Muốn biết gia - lý ta xưa
Đế nào, nay nên thế nào ?
hãy đọc

**VẤN ĐỀ CẢI CÁCH
LỄ - TỤC
VIỆT - NAM**

Tập khảo-luận có giá - trị
về các lễ tục của nước nhà
cũ

TRÚC - KHÊ

Gia : 1\$30

LE-CUONG - 75, Paniers, HANOI
xuất bản

QUÊ LAM

n° 6 rue de la Truque HANOI
(PHỐ CHÁ CÁ)

Là một hiệu giày phụ nữ
được nhiều tin nhiệm của
quý bà, quý cô, vì kiểu đẹp
và tốt nhất không đau
sánh kịp.

Bản hiệu mới chế ra hai
kiểu sardales mùa nực để
đi xe đạp rất bền và nhẹ
giả tình phải chăng,

GIA-CHANH

Măng tươi hấp với tôm thịt

10 cái măng thái cọt, luộc cho
bớt đắng. 10 con tôm hẹ, 200 gr
thịt nạc, 10 nắm hương, 1 củ
hành tây, tất cả băm ra cho
nhỏ, rồi trộn với măng tươi,
nước mắm, hạt tiêu. Lấy lá
chuối lót khuôn nhỏ nhỏ, đổ
vào mỗi khuôn một thìa măng
trộn rồi hấp. Trước khi đổ vào
khuôn, nhớ thoa mỡ ở lá chuối.
Rồi bỏ vào chảo mà hấp. Cứ để
nguyên cả khuôn mà bày lên
đĩa, trông như xù mại vậy, ăn
chấm nước mắm chanh, tỏi, ớt.

Ruốc cá

Cá lóc (quả) hay cá bống cũng
được. Làm cho sạch sẽ, lột lấy
thịt, bỏ da. Để một lát cho ráo
nước, bỏ thịt cá vào cối mà giã
cho tơi. Xong rồi bỏ vào chảo
khô giòn đều. Rung khô đến
khi nào thịt vàng và khô thì bỏ
ra mà xé lại. Thịt càng khô thì
ruốc càng tơi. Bếp than phải
phủ gio lên trên kéo róng quế,
ruốc sẽ bị cháy và không được
tươi.

Giới thiệu sách

Chúng tôi xin nhân được cuốn :
1/ « Trên Đường Ngã Lộ »
của Vũ Ngọc Phan, giá 3\$00 do nhà
sách Hanoi phát hành.
2/ « Ngắm ngái tìm trần » của
Thanh Tịnh, giá 2\$00 của nhà sách
Thời Đại xuất bản và gửi tặng,
vậy xin cảm ơn tác giả, nhà sách
và giới thiệu cùng bạn đọc.

Cải chính

Trong số này có chỗ lầm ở
trang đầu :
Số báo 236 ra ngày 31 Mars.
Nhưng sắp nhầm ra 29 Mars vậy
nay cải chính cho đúng.

T. B. Đ. B

Chả cá

Làm cá cho sạch, lột thịt rạc
bỏ da, giã cho nhỏ, cho vào ít
nước mắm và hạt tiêu. Cắt một
miếng lá chuối to, thoa ít mỡ
rồi dàn cá lên đó rồi bỏ vào
xung mà hấp. Hấp qua một chút,
coi gần chín lấy ra, đem rán. Để
lửa riu riu mới vàng đều. Lửa to
quá cá sẽ bị chín quá mà trong
còn sống. Nếu không muốn ăn
chả rán thì để tiếp chín cũng
được. Lúc gần chín, lấy lòng
cỏ trứng gà đánh đều, thoa lên
chả lóc mặt. Trứng vừa chín,
đem chả ra.

NGUYỄN - PHONG

Cần cô giáo

Cần một cô giáo trẻ tuổi,
thùy-mị, học lực trung bình
để dạy trẻ nhỏ. Lương hậu.
Hỏi ông Ngọc-Hoàn, 98,
đường Yên Phụ Hanoi trưa
và chiều.

DOCTEUR

HI Y

18. RUE RICHAUD, 18

(Đầu phố Hội-Vo)

HANOI

Chuyên môn về :

Định Bẩm - Bả

THU - TIN

Đã nhận được mandats của qui vị kẻ dưới đây vậy xin cảm tạ.

Ông Bửu - Liêm (Faifoo) có Quyên-Ninh (Sơn-tây) có Thanh-Châu (Tuy-hòa) có Thọ (Pau-yên) ông Tôn-thất-Tám (Dalat) ông Nguyễn-duy-Xian (Nam-dinh) có Hà-tú-Châu (Ninh-giang) bà Hà-bình-Quân (Bắc-kạn) bà Vũ-dinh-Tường (Hải-phong) có Trần-khoa-Thiệt (Hưng-yên) có M-de-ai-Bê-Lang-xi-vên ông Mai-khắc-Thiệu Lộc-binh bà Phan-hiếu-Kính Saigon có Dương-thị-Hạnh Phan-thiết ông Trảng-Sơn Quí-phước ông Hương-giang Huế bà Nguyễn-duy-Nguyễn Lang-Sơn có Tân-An P.ủ-pho-Quang có Cầm-Hoàng Quảng-trị có Trần-thị-Sinh Bền-thủy ông Dương-văn-Minh Sốc-trang bà Vũ-ngọc-Bân và có Dương-thị-Thủy Thái-binh có An-thị-Quý-Vinh bà Phan-đặng-Tài Hà-hình có Trần-thị-Tý và ông Đinh-hữu-Kính Ninh-binh ông Cao-xiêu-Thiệu Thanh-hóa bà Dương-gia-Lĩa Lộc-binh có Đức-Hạnh Saigon bà Lộc-Thái-nguyên bà Phan-vân-Bình Thủ-đầu-Môi có Hương-Quảng ngài ông Quang-Minh Nam-dinh ông Võ-dinh-Côn-lát bà Nguyễn-văn-Lễ Mỹ-thị bà Trần-hữu-Lương Tĩnh-túc bà Nguyễn-thị-Điện Trà-vinh ông Hạc-Thanh-hóa ông Lý-hữu-Dư Paom-penh có Kim-chiến Đố-lương có Phạm-Túy-Lộc-binh.

Ông Nam-tân (Hải-phong) bà Đặng-Việt Tuy-hòa có Trịnh-binh-mệ Sơn-tây bà Nguyễn-văn-Ngợi Trà-vinh có Lê-thị-Hoa Baria bà Phạm-xuân-Tín Paika có Lương-thị-Quyên Thủ-đầu một bà Nguyễn-danh-Bang Sơn-tây bà Nguyễn-văn-Trọng Hanoi bà Dzy-tuyên-quang bà Vũ-thị-Ngãi Bắc-ninh có Nguyễn-thị-Nô Phan-thiết ở Vũ-hị-Túy Hưng-yên có Ng-chị-Thân Saigon bà Nguyễn-Trần-Nha-trang có Từ-thị-Phượng Ninh-binh ông Lê-văn-Gầu Thủ-đầu một ông Hoàng-văn-Huê Vientiane có Eugéne Hoa Cầm-thơ ông Mai-Hà-Hải Hải-phong ông Hồ-Chu-Quảng ngài M. le Résident de

France Hà đông M. le Résident de France Bắc-giang M. le Résident de France Vinh-văn M. le Résident de France (Phủ-thọ) bà Thư-Hương-hóa có Vũ-thị-Lý Đáp-cầu có Lê-Hồ-g-Đông-hội có Germain Long-Mỹ bà Ng. văn-Nhã và bà Pierre Paurès Saigon Photo Đông-quang Cầm-mau có Minh-lý Paan thiết bị Lư-ngọc-Anh Tuy-hòa bà Tống-Khuyến Faifoo bà Thân-trọng-Pauvot Huế có Joséphine Láng-Long xuyến bà Nguyễn-thị-Thanh-Trà-vinh bà Hải-Châu và bà Nguyễn-Touan Phủ-thọ M. le Résident de France Hà-nam M. le Résident de France Tuyên-quang bà Thái-Quí-Quí-nhơn bà Nguyễn-hữu-Đắc-Huế bà Truyền-Bình-định bà Bùi-xuân-Điện-Bồng-sơn bà Quách-hâm-Hòa-binh bà Trilleau E.alle Baométhuit có Đinh-bạch-Lý-Hưng-yên ông Phước-lợi-Lai-châu ông Phạm-văn-Cầu-Vinh có Đặng-thị-Trọng-Vân-định có Thúy-Khê và có Nguyễn-thị-Trâm-Lục-nam có Vương-tú-Nhê Phước-yên Direction des finances Hanoi có Đoàn-thị-Hồi-Ninh-binh có Lương-huỳnh-Sâm-Taakhek bà Nguyễn-văn-Pổ-Trà-ôn bà roques Phủ-Mỹ bà Đàm-quang-Vinh-Quảng-yên bà Trần-văn-Ngư-Châu đốc bà Vang fort bayard có Minh-lý Dalat có Hoàng-thị-Hương-Faifoo.

Bà QUÁCH-VI Faifoo. — Đã gửi 4 số thiếu, bây giờ không gửi re-commander được.

Có HẠNH DIANE Thủ-đầu-một Mandat số 007 có nhận được, đã vào sổ, hạn báo đến 26-8-44.

Có THỌ Phước-Yên. — Hạn báo mới đến 15-2-45 hết.

Có ĐẶNG-THỊ-YÊN Thanh-hóa. — Hạn báo của cô hết 29-1-44, trước đã trả 3 tháng rồi.

Có MINH LUẬN (Quảng Nam). — Đã gửi số xuất rồi.

Có NGUYỄN-THỊ-MÃO (Bắc-kạn) Hạn báo của cô hết từ 11-3-44.

Có IRENE SỬU (Cầm-thơ). — Báo gửi từ 26-11-43 có hãy trả tiền cho.

Bà THANH (Bắc-kạn). — Bà còn thiếu 3p. tiền báo xin gửi trả cho.

Có ĐỨC-HẠNH (Saigon). — Những số báo có hết hết cả.

Thông chế PÉTAIN đã nói :

« Bền-chức sẵn sóc một cách sốt sắng đến vận mệnh các người. Các người hãy theo ta và vâng lời các thượng-quan ở gần các người, tức là các bậc đã nhận được mệnh-lệnh của ta. Trước kia các người đã có duyên-cớ để mong mỏi ; ngày nay bền-chức mang đến cho các người... »

Bà LỘ 1 (Thái-nguyên). — Tính từ 30-10-43 đến 30-4-44 bà trả cho 8\$00 nữa.

Bà NGUYỄN-THỊ-ĐIỀU (Travinh) Hạn báo của bà đến 19-1-45 hết.

Bà VŨ-TEI-NGÃI Bắc-Ninh. — Hạn báo mới đến 9-4-45 mới hết.

Có CUNG-THỊ-CHÍ Ung-bi. — Đã gửi số 232, không nhận được 1\$50 timbres có gửi.

Có NGỌC PHỤNG Vientiane. — Báo vẫn gửi liên tiếp, đã gửi 3 số báo, thiếu số nào xin cho biết, mandat có nhận được.

Có E-génie Hoi Cầm-Thơ. — Mất số nào xin cho biết sẽ gửi bù.

Ông NGUYỄN PHÚC NGHIỆP Đồng-Đang. — Báo vẫn gửi liên tiếp song chắc bị thất lạc đã gửi bù và đã làm réclamation par Poste.

Có VŨ-THỊ-LÝ Đáp-Cầm. — Hạn báo cũ đã hết từ 20-3-44, hạn mới đến 20-3-45.

Có MINH ĐỨC Phủ-Thọ. — Hạn báo đến 13-5-44 hết, có làm Bắp Giỏi chưa ra.

Bà BÙI-XUÂN-ĐIỀU Bồng-Sơn. — Báo vẫn gửi liên tiếp, vậy bà mất số nào xin cho biết sẽ gửi bù.

Có LƯƠNG-HUYNH-SÂM Thanh-khek. — Hạn báo đến 15-1-45 hết.

Bà ĐÀM-QUANG-VINH Quảng-Yên. — Hạn báo đến 24/3/45 hết.

Có THÁI-TỔ TRÂM Tuy-hòa. — Đã nhận được 3\$00 bằng timbres.

Có TÙNG-ĐIỂM Dalat. — Đã gửi mấy số báo thiếu.

Ô T. T. T. — Hơi mệt. Song cứ yên tâm. Chủ nhật đợi. Cần xây một cái hầm trú ẩn ở sân nhà.

**Thuốc gia truyền
tuyệt hay ;**

PHÒNG - TÍCH « con chim » 0,35
THUỐC - LÝ « con chim » 0,20
THUỐC HO « con chim » 0,20
CHÍNH - KHÍ « con chim » 0,20
DẦU CHỐI HOA - KỶ : 0,50

ĐẠI-LÝ

TÔNG PHÁT HÀNH

NAM - TÂN, 100, phố Bonnal, Haiphong
AN - HÀ, 13 rue du cuivre (Hàng mã) Hanoi

NGÀI MUỐN CÓ

nhà lầu

và ô-tô

nên mua

VE SỐ

ĐÔNG - PHÁP

một đồng

1 số

RƯỢU VANG

CHATEAU

tho'm, ngon và bổ huyết

CAN ĐÊ Y HAI ĐIỀU :

1) Phương thuốc ho lao của cụ **TRỊNH-HẢI-LONG**
(một tổ ông đốc học HAO) là đáng tin cậy vì đã
cứu sống nhiều người mắc bệnh ho lao, ho ra
máu hay ho đẫm. Có 2 thứ

Cơai thứ : 6p.00 và 4l.00 — hạng đặc biệt 8p.

2) Toàn cõi Đại-Á-Đông ai cũng rõ sự công hiến
của Nước Cốt Sâm Cao-Ly (con sâm Cao - Ly
chưng lấy nước cốt) Đại tài bổ dưỡng người
già yếu Thanh niên nam nữ gây cộm, bạc-
phước. Ve

Ve lớn : 6p.00 ; nhỏ 4p.00 — Hạng đặc biệt 8p.

Ở XA MUA GỬI MANDAT CHO ÔNG ;

TRỊNH - VÂN - HÀO

19, Rue de Vassolgne, Tândinh — Saigon

THUA GI' ÂU MỸ!!!

Tổng Đại-lý toàn Trung — Bắc - kỳ
NÊN (dèncây) hiệu Mặt Trăng
của người Annam mới chế thấp
đã sang bên lại không hoi.

CAO DƯƠNG ĐẠI BỒ một thứ
thuốc đáng gọi là vua thuốc bổ
chế bằng cả 1 con dê và 27 vị
thuốc bắc

Hỏi tại : **BUI-NAM**
105, Lê-Loi — HANOI Tél. 47

RA ĐỜI TỰ NĂM 1921, THUỐC BỔ

CỦU-LONG-HOÀN
VỖ BÌNH-DÂN

đã từng làm danh - dự cho nghề làm thuốc Việt - Nam
KHAP XỨ ĐÔNG - PHÁP CÁC CỬA HÀNG AN - NAM VÀ KHÁCH ĐỀU CÓ BÁN LẺ

Hộp 2 hoàn : 1p95 Hộp 4 hoàn : 3p70 Hộp 10 hoàn : 9p00 Giá đã kiểm-xoát

TÔNG PHÁT-HÀNH Bắc-kỳ, Ai-lao và phía bắc Trung-kỳ

ETABLISSEMENT VAN-HOA N° 18 RUE DES CANTONNAIS — HANOI

Publication par le Ministère de l'Intérieur du Gouverneur Général du 19 Janvier 1929

Imprimerie Lê Cường-Tra 2500 exemplaire

Le gérant **LUU-THI-YẾN** d'ne **THUY-AN**